

Mongoliet, Nicaragua, Sovjetunionen, Sudan, Thailand, Togo og USA.

Udvalget samledes til møde den 15. december 1969 og valgte enstemmigt Haraldur Kroyer (Island) til formand.

II. Udvalgets beretning.

Formanden henledte opmærksomheden på et memorandum fra generalsekretæren, hvoraf fremgik, at visse repræsentanters fuldmagter ikke var i overensstemmelse med forretningsordenens regel 27 og den i henhold hertil etablerede praksis, hvorefter fuldmagterne skal være udstedt af stats- eller regeringschefen eller af udenrigsministeren i form af et skriftligt dokument indeholdende udstederens underskrift. Under hensyn til samlingens umiddelbart forestående afslutning og til, at de pågældende delegationer havde forsikret, at korrekt udstedte fuldmagter snarest muligt ville fremkomme, besluttede udvalget på formandens forslag som en ekstraordinær foranstaltning og i afventen af modtagelsen af de korrekte fuldmagter i stedet for disse at acceptere de foreløbige modtagne meddelelser.

Sudan foreslog, støttet af Mongoliet, at udvalget ikke anerkendte fuldmagterne udstedt for Formosa-Kinas repræsentanter, og henviste til, at disse personer ikke repræsenterede Kinas regering og ikke var berettigede til at tale i dennes navn.

USA, støttet af Nicaragua og Thailand, anførte, at det ikke tilkom udvalget til prøvelse af fuldmagter at afgøre sådanne spørgsmål som Kinas repræsentation. Der var intet juridisk grundlag for at anfægte de kinesiske repræsentanters fuldmagter, som var udstedt i overensstemmelse med forretningsordenens regler, hvortil kom, at spørgsmålet om Kinas repræsentation allerede var blevet afgjort af generalforsamlingen ved vedtagelsen af resolution 2500 (XXIV) den 11. november 1969.

Det sudanesiske forslag forkastedes med 3 stemmer for (Mongoliet, Sovjetunionen og Sudan) og 5 imod, medens 1 afstod (Island).

Det synes værd at notere, at Sovjetunionen, der i tidligere år har fremsat forslaget om kassation af de kinesiske repræsentanters fuldmagter, ikke deltog i debatten.

Spørgsmålet om Sydafrikas og Nigerias fuldmagter blev — i modsætning til hvad

der var tilfældet på 23. samling — ikke rejst i fuldmagtsudvalget.

III. Resolutionen.

Et af formanden fremlagt resolutionsforslag, hvorefter udvalget accepterer fuldmagterne for alle repræsentanter og anbefaler generalforsamlingen at godkende fuldmagtsudvalgets beretning, vedtoges med 6 stemmer for og ingen imod, medens 3 afstod (Mongoliet, Sovjetunionen og Sudan).

Beretningen fra udvalget blev behandlet i plenarforsamlingen den 16. december 1969.

I debatten, der var begrænset til afgivelse af stemmeforklaringer, tog Afghanistan, Albanien, Algeriet (på egne samt Syriens og Sydyemens vegne), Burma, Cambodien, Frankrig, Indien, Irak, Jugoslavien, Nepal, Pakistan og Rumænien forbehold med hensyn til Formosa-Kinas fuldmagter.

Albanien, Algeriet (på egne samt Syriens og Sydyemens vegne), Ghana, Irak og Tanzania tog forbehold over for Sydafrikas fuldmagter.

Algeriet (på egne samt Syriens og Sydyemens vegne) og Irak tog forbehold over for Israels fuldmagter. Algeriet udtalte, at repræsentanterne for de zionistiske myndigheder i Tel Aviv aldrig kunne træde i stedet for de sande repræsentanter for Palæstina, der kæmpede for at genvinde sin uafhængighed, værdighed og frihed. Israel afviste kategorisk de to landes indlæg og deres ret til at fremkomme med sådanne indlæg.

Ved afstemningen blev beretningen godkendt med 81 stemmer for og ingen imod, medens 21 afstod (østeuropæiske og visse afro-asiatiske lande). (Res. 2589 (XXIV)).

Fuldmagtsudvalgets beretning: A/7634.

Generalsekretærens forord til årsberetningen 1968-69.

(Dagsordenens punkt 10).

Plenarforsamlingen tog på sit møde den 17. december 1969 generalsekretærens beretning om FN's arbejde i perioden 16. juni 1968-15. juni 1969 til efterretning uden afstemning.

I sit forord til beretningen konstaterer generalsekretæren, at den internationale situation i det forløbne år generelt set er